

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ผลของโปรแกรมครอบครัวบำบัด ที่มีต่อความเครียดของผู้ปกครอง
จากการดูแลเด็กที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา
ของสถาบันราชานุกูล กรมสุภาพจิต

โดย

1. ทันตแพทย์หญิงภัตติมา	บุรพลกุล
2. นางวันทนี	ผลสมบุรณ์
3. นางภาวินี	บุญสวรรค์ส่ง
4. นางสาวปรารถนา	รัตนธีรวรรณ

สถาบันราชานุกูล

กรมสุภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

ห้องสมุด
สถาบันราชานุกูล

บทคัดย่อ

การวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experiment) ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบระดับความเครียดของผู้ปกครองจากการดูแลเด็กที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา ระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรมครอบครัวบำบัด และศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อโปรแกรมครอบครัวบำบัด

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็กที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา ที่มารับบริการงานบริการผู้ป่วยนอก สถาบันราชานุกูล ในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. 2552 คัดเลือกโดยให้ทำแบบวัดความเครียดสวนปรง (SPST-20) กรมสุขภาพจิต ได้คะแนน 24 คะแนนขึ้นไป (ระดับเครียดปานกลาง) จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ โปรแกรมครอบครัวบำบัด แบบวัดความเครียดสวนปรง (SPST-20) กรมสุขภาพจิต และแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมครอบครัวบำบัด ซึ่งตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ค่าความเที่ยงของแบบวัดความเครียดสวนปรง (SPST-20) เท่ากับ 0.7 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ และสถิติที่ใช้เปรียบเทียบด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปแบบ Non Parametric

ผลของการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

1. ระดับความเครียดของผู้ปกครองจากการดูแลเด็กที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา หลังได้รับโปรแกรมครอบครัวบำบัดลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อโปรแกรมครอบครัวบำบัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.5)

คำสำคัญ : ความเครียด, โปรแกรมครอบครัวบำบัด, ผู้ปกครองเด็กที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา